

Reaktie op de brief van Korver

Tiede Bijlsma / Jan Popken

"such a bubble at such a time it bursts the day can't do much more to me" (1)

Ton Korver reageert als een woedend oktrooibureau. Dat bevordert zijn vermogen de bedoelingen te lezen van mensen waarmee hij het oneens is niet. Trouwens, lezen is niet zo gemakkelijk als Korver wil doen vermoeden. Dat zal wel even sterk blijken uit zijn brief als uit ons stukje. Korvers bezwaren gericht tegen ons stukje zijn, lijkt ons (behalve om de toon die ook wel iets te ridiculiserend was), de tentatieve opmerkingen die we maken over professionele autonomie, waardeoordelen, de sociale rol van de wetenschap (= de relatie theorie/praktijk) en wat Holzner (zie AST 3, p. 80) "het samenspel van aktuele ervaring ... en epistemologie ..." noemt. Het lijkt niet zinvol nu meer te doen dan die opmerkingen gekomprimeerd nog eens weer te geven.

Allereerst het begrip "toegepaste sociologie". Er zijn nogal wat stromingen (die we meestal tot de sociologie sec rekenen) zoals neo-marxisten, neo-fenomenologen, ethnomethodologie, symbolisch-interaktionisten, structureel-funktionalist, die vinden dat sociologie "toepasbaar" moet zijn. Als je dan toch van een specifieke "toegepaste" sociologie wilt spreken moet je duidelijk maken hoe je ten opzichte van die stromingen staat. Kruijer heeft dat niet gedaan. Korver probeert dat ook niet. Laten we het erop houden dat Kruijer en Korver gewoon sociologie willen bedrijven. Als je daarmee bezig bent hou je je met "het sociale" of met "het maatschappelijke" bezig. Natuurlijk gebeurt het wel dat (groepen) auteurs die laatste begrippen verenigen. Het is legitiem (misschien soms ook noodzakelijk) daarentegen te protesteren en te pleiten voor een meer omvattende betekenis. Protest en pleidooi ontbreken bij Kruijer. Korver vult hem niet aan. Hetzelfde geldt voor de vereniging van de term onderwijs tot iets dat niets met onderzoekte

maken heeft. Wie stelde ook nog maar weer dat onderzoek = onderwijs = studie? Tenslotte nog iets over onze vermeende simplificatie van de waarden-problematiek. Het is triviaal en heilloos te spreken van waardeoordelen als het onderwerp van assumpties, postulaten, algemene oriëntaties, algemene modellen, etc. aan de orde is. Op dat niveau is elke wetenschappelijke uitspraak niet vrij van intuïtie, pre-konceptie, ideologie en idiosynkrasie. Elke wetenschappelijke uitspraak na dit niveau wordt er door geklausuleerd. Waar het om gaat is, dat je niet bij de pakken neerzit omdat "absolute waarheid" onbestaanbaar is, maar probeert met professionele middelen (die niet voor iedere wetenschapper (c.q. iedere socioloog) dezelfde hoeven te zijn) een onderzoeksobject zo zuiver mogelijk te benaderen. En dan moet je waken tegen waardeoordelen. Dan is het zinvol te spreken van streven naar objectiviteit

- (1) Samuel Beckett, How it is, London: Calder and Boyards, 1964, p. 46.

NIEUW BIJ BOEKHANDEL VAN GENNEP

De Frankfurter Schule - over haar sociologische en filosofische opvattingen. De Uitbuyl, 1975, 114 blz., f 5.50

Franz Dick: Kritik der bürgerlichen Sozialwissenschaften - Theorie und Empirie, Theorie und Praxis, Forschungsprozess und Wissenschaftstheorie. Heidelberg, 1974, 532 blz., f 34.45

Michael v. Engelhardt & Rainer-W. Hoffmann: Wissenschaftlich-technische Intelligenz im Forschungsgrossbetrieb - Eine empirische Untersuchung zu Arbeit, Beruf und Bewusstsein. Frankfurt a/M, 1974, 588 blz., f 44.25

Oskar Negt: Die Konstituierung der Soziologie zur Ordnungswissenschaft - Strukturbeziehungen zwischen den Gesellschaftslehren Comtes und Hegels. Frankfurt a/M., 1974, 172 blz., f 18.05

J.P. Cot & J.P. Mounier: Pour une sociologie politique. Parijs, 1974, 2 delen samen f 13.75